Вітезслав Незвал

Зітхання

Перекладач: Р. Лубківський

Рокитна річка мрій
Де гусенята білі
Іду гублюся в зіллі
І в тиші голубій

Поміж рядами лип
По картоплянім полю
Чом серце твого болю
Я чую тихий схлип

Тут просто з ринви пив
Ця яблуня те знає
Чом жаль мене доймає
О що я загубив

Під цим було ліском
Про давнину читаю
Ти все зробив мій краю
Щоб став я класиком

Прийду повернусь чей
До тих галяв край лісу
Коли зніму завісу
З натомлених очей

І викупаюсь в них
Як гусенята чисто

Як світиться врочисто
легкий весняний сніг.